

stærkt Tendents hos Regjeringen til at søge Loven forandret til den Form, den tidligere havde, men, naar dette er Tilfældet, troer jeg heller ikke der er nogen sær Anledning for nærværende Thing til at foretage nogen Forandring i Loven, som den nu foreligger.

Lehmann: Saaledes som den ærede Drøfser har oplyst, er Spørgsmaalet om, hvilken Sum der skal forbeholdes for vedkommende By, en Skjønssag, men netop derfor troer jeg, at Ingen med Sikkerhed kan sige, hvilket Tal der er det absolut rigtige, og derfor synes jeg heller ikke der kan være nogen Anledning for Thinget til at fravige det Tal, det med stor Stemmeleerhed har vedtaget (Hør!). Jeg har tidligere ved flere Leiligheder havt Anledning til at gjøre opmærksom paa, at et Lokammerstyrelse kun kan gaae ved Eftergivenhed fra begge Sider, men jeg troer ogsaa, at denne Eftergivenhed kan gaae forvidt, og, da her ligesom er Spørgsmaal om en Skjønssag, og dette Thing allerede har skjønt, troer jeg, vi bør holde paa vor tidligere Beslutning, og jeg agter derfor at stemme for det subsidiaire Forslag. Med Hensyn til hvad den ærede Drøfser bemærkede om den Bøgt, man maa lægge paa Administrationen, skal jeg gjøre opmærksom paa, at vi ikke i dette Tilfælde have een, men to Ministres eenstemmige Mening om, at, naar vi bevilge 1,600 Rbd., saa bevilge vi Mere, end der er fordret, og Mere, end nogen af de to paagældende Ministre, som have havt Leilighed til at ytre sig om Sagen, har anseet for paa nogen Maade nødvendigt. Jeg troer altsaa, at det, uden at jeg skal gaae ind paa Sagens Realitet, efter den hele Stilling, hvori dette Spørgsmaal fremtræder for os, vil være rigtigt, i dette Punkt at holde paa vor tidligere Mening, der jo er fremgaaet af en meget udførlig Drøftelse, som jeg paa ingen Maade her skal kalde tilliive igjen. Jeg troer derimod, at de øvrige Forandringer, der ere gjorte paa et andet

Sted, eller, hvis man tør sige det, saa paa et tredie Sted, ere Forbedringer, og jeg skal derfor gjerne stemme for dem.

Ischering: Jeg vilde blot opfordre den ærede Rigsdagsmand, der har stillet Forslag til § 3, til at tage sit principale Forslag tilbage, og lade os alene afstemme over det, som er en virkelig Gjenstand for vor Afstemning, det vil sige, ved hvis Antagelse vi komme tilbage til vor tidligere Afstemning.

J. F. Petersen: Havde jeg ikke andre Betæneligheder ved at gaae ind paa den foreslaede Ændring til § 3 end den, at Udkastet skulde sendes tilbage til det andet Thing, saa skulde dette ikke afholde mig fra at stemme derfor. I en saadan Tilbageførelse ligger vel ikke Andet, end at man siger: „overvej den Sag lidt mere, thi vi kunne ikke endnu erkende, at vi have Uret i vor Betragtningssaae af Samme.“ Men, ligesom jeg fra Begyndelsen af har været med at foreslaae det høiere Beløb, som atter nu findes optaget i Udkastet, saaledes har jeg ikke senere kunnet overbevise mig om, at man med Billighed kunde paastaae Summen nedsat til hvad her er foreslaaet; jeg er tværtimod ved at gennemgaae de Forhandlinger, som derom ere horte paa et andet Sted, bleven endmere bestyrket i den Formening, at Slagelse har et virkeligt Krav — jeg vil gjerne kalde det et Billighedskrav — paa at erholde Mere, end selv det subsidiaire Forslag gaaer ud paa. Jeg skal derfor denne Gang, ligesom tidligere, stemme imod den foreslaaede Rødsættelse.

Rødsættelse.

Nr. 277 Sp. 4410 sidste Linie 3000 Rbd. rettes til 40,000 Rbd.